

Şair Ve Deli

– LordBozkurt · 21 Haziran 2013

Düşündü şair, insanlar garip... Ve bir muzdarip girdi odaya;
Baktı elindeki çiçek dolu vazoya.
"Bu güller," dedi,
"Sizin hepsi."
Süzdü odayı düşünceli bakışları,
Sarardı güllerin yaprakları.
Ve bağırdı muzdarip deli,
"Siz yaptınız!" dedi.
"Kininiz söndürdü bu canım gülleri,
Nefret ve şehvetle baktıklarınız gibi."
Baktı şairin gönlüne,
Ateş püsküren gözlerle.
"Sen!" dedi, "Akıllı adamsın!
Lâkin umudu söndürüyor yazdıkların.
Kendi karanlık dünyana alıyorsun,
Çevrendeki her şeyi.
Yalnızlık hissiyle boğuyorsun,
Kalbindeki cevheri."
Sustu deli, aktı yıllar,
Umudu boğdu yalnızlıklar.
Siyah bir ışık aydınlattı geceyi,
Ne gece, ne de şair unuttu o deliyi.
Ve gönüllerde daim bir umut kaldı,
Bundan dolayı insan, bir ömür boyu yol aldı.